

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **V. B. Q.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2020, č. j. 42 A 4/2017 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5310/DS/2016, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, odboru dopravních a správních činností, ze dne 9. 8. 2016, jako nepřipustné. Žalovaný poukázal na to, že zástupce žalobce v průběhu správního řízení podáním ze dne 26. 6. 2016 omezil zastupování žalobce z důvodu jazykové bariéry pouze na přebírání písemností s tím, že podání bude činit žalobce samostatně. Jelikož odvolání podal dne 10. 10. 2016 zástupce žalobce, neučinila podání oprávněná osoba, a jedná se tak o odvolání nepřipustné.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“), který toto rozhodnutí v záhlaví uvedeným

rozsudkem pro vadu řízení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Konstatoval, že neobsahoval-li správní spis podklad, který by prokazoval oprávnění zástupce žalobce učinit za něj odvolání, měl žalovaný postupovat tak, jako by žalobce ve správním řízení žádnou plnou moc nepředložil a postavit najisto, zda byl zástupce žalobce oprávněn daný úkon za žalobce učinit. Neprokázaní zastoupení v případě, kdy podání činí osoba označená jako zástupce účastníka, je třeba považovat za jinou vadu podání ve smyslu § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Žalovaný měl proto žalobce vyzvat k odstranění této vady podání. Jestliže na tuto povinnost rezignoval, byl v dané procesní situaci jeho závěr o neexistenci zastoupení předčasný. Krajský soud zdůraznil, že správní řád nespojuje účinky zastoupení teprve s předložením plné moci správnímu orgánu. To, že v minulosti došlo ze strany zástupce k omezení rozsahu původního zmocnění, pak nevylučuje, aby žalobce následně zástupce opět zmocnil v plném rozsahu či k učinění konkrétního úkonu. Krajský soud doplnil, že pokud by zástupce na výzvu nereagoval nebo by bylo postaveno najisto, že k podání odvolání zmocněn nebyl, je třeba informovat o podaném odvolání přímo žalobce jako účastníka řízení, aby mohl případně zvážit možnost postupu podle § 34 odst. 4 správního řádu (uznání úkonů učiněných ve prospěch účastníka jinou osobou).

III.

[3] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Zdůraznil, že zástupce žalobce ve správním řízení výslovně uvedl, že podání bude činit přímo žalobce. Přesto zástupce žalobce následně dne 12. 8. 2016 učinil písemně vyjádření k věci. Správní orgán I. stupně k tomuto podání nepřihlédl, což vysvětlil v konečném rozhodnutí právě tím, že došlo k omezení rozsahu zastoupení. Toto rozhodnutí doručil žalobci i jeho zástupci. Zástupce byl tedy informován o tom, že k vyjádření nebylo přihlédnuto a z jakého důvodu. Přesto poté odvolání nepodal žalobce, ale jeho zástupce. Není správný závěr krajského soudu, že žalovaný měl za této situace postavit najisto otázku oprávnění zástupce činit úkony za žalobce. Žalobce i jeho zástupce si byli před podáním odvolání vědomi toho, že došlo k omezení rozsahu zmocnění, a neučinili žádnou změnu rozsahu zmocnění. Pokud posléze zástupce žalobce tvrdil, že ustanovením tlumočnicka odpadla jazyková bariéra a opět mohl žalobce zastupovat v plném rozsahu, bylo na něm, aby to v podaném odvolání oznámil žalovanému a řádně doložil změnu rozsahu zmocnění. Zástupce žalobce je zkušený profesionál, který si mohl být vědom rizika plynoucího ze zvoleného postupu. Měl proto doložit, že omezení zastoupení již neplatí nebo měl odvolání podat sám žalobce. Pokud tak neučinil, je třeba klást následky k jeho tíži, resp. k tíži žalobce. Nebylo povinností žalovaného, aby žalobce vyzval podle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vad podání. Rovněž není důvod, aby žalovaný žalobce obeznámil s možností postupu podle § 34 odst. 4 správního řádu, neboť žalobci poskytuje právní pomoc advokát i zástupce. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

IV.

[4] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

pokračování

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Předmětem sporu je otázka, zda byl stěžovatel povinen žalobce vyzvat k odstranění vady podání spočívající v neprokázání zastoupení žalobce osobou, která podala odvolání, za situace, kdy tato osoba v předchozím správním řízení jednostranně omezila své zastupování žalobce na přijímání písemností.

[8] Dle § 37 odst. 3 správního řádu *[n]emá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.* Jak již správně konstatoval krajský soud, jinou vadou podání může být například neprokázání zastoupení v případě, kdy podání činí osoba označená v něm za zástupce účastníka (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2016 - 32, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 1 As 290/2016 - 33, nebo ze dne 21. 9. 2017, č. j. 2 As 147/2017 - 29).

[9] Z uvedeného plyne správnost závěru krajského soudu o předčasnosti závěru stěžovatele, že odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou. Žalovaný se měl v souladu s judikaturou pokusit odstranit nedostatek spočívající v neprokázání zastoupení výzvou k odstranění vad plné moci.

[10] Na tom nic nemění skutečnost, že zástupce žalobce v průběhu správního řízení podáním ze dne 26. 6. 2016 jednostranně omezil rozsah svého původního zmocnění pouze na přijímání písemností, ani to že této skutečnosti si museli být oba (žalobce i zástupce) vědomi minimálně s ohledem na obsah prvostupňového rozhodnutí. Pokud podání odvolání vykazovalo uvedenou vadu, byl to stěžovatel jakožto správní orgán, kdo byl v takové situaci povinen vyzvat podatele k jejímu odstranění. Je rovněž nerozhodné, že podatelem byla osoba s bohatými zkušenostmi se zastupováním ve správních řízeních. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném rozsudku č. j. 1 As 290/2016 - 33, „*[v]ýzva k odstranění vad totiž slouží k odstranění nejen vad způsobených neznalostí zákonných náležitostí podání, ale například i vad způsobených administrativním nedopatřením (opomenutím plnou moc podepsat či přiložit, přiložení jiného souboru atp.).*“ Skutečně tedy nelze vyloučit variantu, že žalobce pověřil zástupce i přes předchozí omezení rozsahu plné moci právě k podání odvolání, a ten tedy konal na základě nového řádného zmocnění k danému úkonu. Z ničeho neplyne, že by snad omezení rozsahu zmocnění ze dne 26. 6. 2016 mělo mít trvalý charakter a nemohlo být o několik měsíců později dalším jednáním revidováno, jak zřejmě dovodily správní orgány. Žalobce, resp. jeho zástupce pochopitelně pochybil, pokud v odvolání neozřejmil, na základě jakého titulu za žalobce znovu jedná a tento titul nedoložil. Stěžovatel měl však tuto situaci řešit standardně, tedy požadovat po podateli odvolání (zástupci) prokázání oprávnění k jeho podání, nikoliv

bez patřičné součinnosti sám domýšlet, že žádná následná změna rozsahu zmocnění nebyla učiněna a rovnou uzavřít, že odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou.

[11] Krajský soud rovněž nepochybil ve svých úvahách ohledně dalšího postupu stěžovatele v případě, že by podatel odvolání nereagoval na výzvu k odstranění vad tohoto podání. Zcela v souladu s ustálenou judikaturou uvedl, že v takovém případě se má stěžovatel pokusit odstranit vadu spočívající v absenci prokázání zastoupení také kontaktováním samotného žalobce jakožto účastníka řízení a zmocnitele (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2016 - 32, či ze dne 19. 11. 2015, č. j. 1 As 100/2015 - 57). Podle uvedené judikatury je takový postup namístě, pakliže je s ohledem na okolnosti věci zřejmé, že zastoupení je vysoce pravděpodobné. Jelikož v posuzované věci byl žalobce již ve správním řízení zastoupen osobou, která podala odvolání, nadto se jedná o osobu, která v přestupkových řízeních vystupuje opakovaně, lze legitimně usuzovat na to, že zastoupení pravděpodobně existovalo. Nutno dodat, že krajský soud stěžovateli neukládal, aby žalobce v takovém případě současně obeznámil s možností postupu podle § 34 odst. 4 správního řádu, tj. s možností podat žádost o uznání úkonu učiněného v jeho prospěch jinou osobou. Krajský soud toliko uvedl, že by žalobce mohl na základě jemu doručené výzvy k odstranění vad podání postup dle uvedeného ustanovení zvážit.

[12] Souhrnně vzato se tak Nejvyšší správní soud v nyní projednávané věci plně ztotožnil s hodnocením a závěry krajského soudu v napadeném rozsudku, které považuje za správné a náležitě vyargumentované. To, že s nimi stěžovatel nesouhlasí a má jiný názor, přirozeně samo o sobě neznamená, že je napadený rozsudek nezákonný. S ohledem na poměrnou podrobnost a obsažnost odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu Nejvyšší správní soud reagoval na stížní námitky koncentrovaněji, aby neopakoval již vyřčené.

[13] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[14] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2022

Mgr. David Hipšr
předseda senátu